Quelle: https://manuscripta.at/?ID=967
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

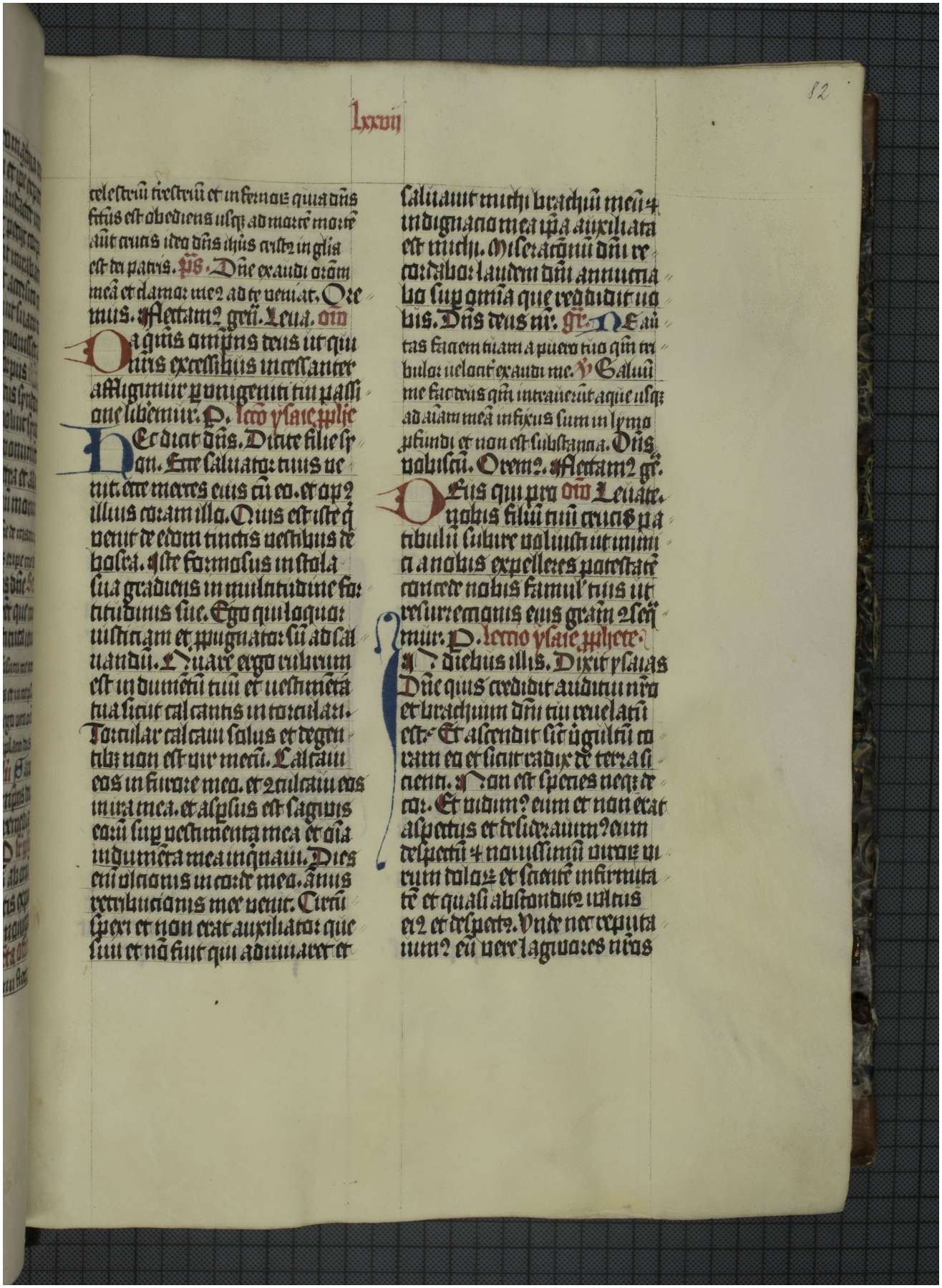

celestrũ terestriũ et infernorũ quia dũs
factus est obediens usq; ad mortẽ mortẽ
autẽ crucis ideo dũs ihũs xrs in glia
est dei patris. ℣. Dũe exaudi orõem
meã et clamor meus ad te veniat. Oremus.
Flectamus genua. Leua. oro
Omnipotens deus ut qui
nos excessibus incessanter
affligimur pro nostrorũ tuũ passi
one liberemur. P. Lectio ysaie ꝓphe
Hec dicit dũs. Dicite filie syon.
Ecce saluator tuus ve
nit. ecce merces eius cũ eo. et opus
illius coram illo. Quis est iste q̃
venit de edom tinctis vestibus de
bosra. Iste formosus in stola
sua gradiens in multitudine fo
rtitudinis suae. Ego qui loquor
iustitiam et ꝓpugnator sũ ad sal
uandũ. Quare ergo rubrum
est indumentũ tuũ et vestimenta
tua sicut calcantis in torculari.
Torcular calcauī solus et de gen
tibus non est vir mecũ. Calcaui
eos in furore meo. et conculcaui eos
in ira mea. et aspersus est sanguis
eorũ super vestimenta mea et oma
indumenta mea inquinaui. Dies
enim vlcionis in corde meo. annus
retributionis meae venit. Circũ
spexi et non erat auxiliator: que
situi et nõ fuit qui adiuuaret et
saluauit michi brachiũ meũ et
indignatio mea ipsa auxiliata
est michi. Miserationũ dũi re
cordabor: laudem dũi annuncia
bo super omnia que reddidit no
bis. Dũs deus nr. Gr. Ne au
tem longe facias a me quoniam tri
bulatio vicina est quoniam non est qui
adiuuet me. ℣. Saluũ
me fac deus quoniam intrauerũt aque usq;
ad animam meam infixus sum in limo
profundi et non est substantia. Dũs
vobiscũ. Oremus. Flectamus genua.
Deus qui pro nobis filiũ tuũ crucis pa
tibulũ subire voluisti ut inimi
cum a nobis expelleres potestatẽ
concede nobis famulis tuis ut
resurrectionis eius gratiã consequ
amur. P. Lectio ysaie ꝓphete.
In diebus illis. Dixit ysaias
Dũe quis credidit auditui nro
et brachium dũi tui revelatũ
est. Et ascendit sicut virgultũ co
ram eo et sicut radix de terra si
tienti. Non est species neq; de
cor. Et vidimus eum et non erat
aspectus et desiderauimus eum
despectũ et nouissimũ virorũ vi
rum dolorũ et sciente infirmita
tẽ et quasi abscondito vultus
eius et despectus. Vnde nec reputa
uimus eũ vere languores nros